

som det er, og jeg tror ogsaa, der er forskellige Forhold ved selve Handelen og Omsætningen, der maaske kunde bedres, men jeg tror ikke, de kan bedres gennem Statsforanstaltninger. Jeg tror, det maa blive Fiskernes egen Organisation, der tager denne Sag op, for at der skulde kunne naas Fremskridt paa dette Omraade. Men det blev jo ikke nogen Fordel for Fiskerierhvervet i dets Helhed, selv om man gav gratis Transport fra Esbjerg og Lemvig til København, thi derved opnaaede man kun en yderligere Overfyldning af det københavnske Marked. Det maa dog være det naturlige, at de Fiskere, der bor nærmest ved Storbym København, tilfredsstiller dette Marked, og at Vestkystens Fiskere, saaledes som det ogsaa har været Tilfældet tidligere, hovedsagelig søger at skabe sig deres Indtægter dels gennem Forsyning af Oplandet der, men da navnlig ved Eksport.

Jeg beklager altsaa, at jeg ikke kan meddele andet om denne Sag. Naar jeg ikke efter den 5. Januar, da den omtalte Skrivelse blev sendt til Finansudvalget, har lagt et stærkere Pres paa Finansudvalget i denne Sag, er det, fordi jeg havde det Indtryk af Forhandlingerne, at Dansk Fiskeriforening selv i Virkeligheden stod meget tvivlende overfor Nyttens af denne Foranstaltning, netop ud fra den Betragtning, at hvad Staten her ofrer, neppe vil medføre en virkelig Forhøjelse af Fiskernes Salgspriser, og jeg har heller ikke senere modtaget Henvendelse i denne Sag fra Dansk Fiskeriforening. Jeg tror, at Forholdet ligger saaledes, at skal der opnaas noget, der virkelig skal kunne faa Betydning for Fiskerierhvervet, maa det først og fremmest ske derigennem, at vor Samhandel med Tyskland lettes ved, at Forskellen i den danske Kroner og den tyske Marks Betalingssevne bliver formindsket eller udjævnet. Det er der andre Erhverv, der ogsaa er afhængige af og venter paa, og man kan jo udtale Haabet om, at noget saadant maa ske i en ikke alt for fjern Fremtid.

Hvad dernæst Afsætningsforholdene i Indlandet angaar, tror jeg vel, der kan være Foranstaltninger, som bør gennemføres, men Initiativet i saa Henseende bør efter min Formening først og fremmest udgaa fra Fiskerne selv og deres egne Organisationer.

Sundbo: Jeg takker den højtærede Landbrugsminister for de Oplysninger, han har givet. Men det forekommer mig rigtignok, at Resultatet bliver noget, om jeg saa maa sige, sløjt for Fiskerne. Det er jo udmærket, at den højtærede Mini-

ster har stillet et Forslag om Bevilling af 150 000 Kr. til Fragtgodtgørelse for Eksportfisk, men naar der ikke eksporteres noget, kan det jo ikke gavne Fiskerne ret meget, og det forekommer mig, derfor, at Fragtgodtgørelsen i dette Øjeblik havde været adskilligt mere paa sin Plads overfor den Fisk, der forsendes her i Indlandet. Det kan ganske vist, som den højtærede Minister siger, være vanskeligt at kontrolere, om Fiskerne faar Fordelen deraf, eller den gaar i andre Lommer, men det turde dog være et Forsøg værd at gennemføre en saadan Fragtgodtgørelse. Man kunde jo gøre det paa begrænset Tid og saa se, hvorledes det virkede. I hvert Fald er det et alt for negativt Resultat, synes jeg, at komme og sige, at der er de og de Betæneligheder, og derfor gør vi slet ingenting. I andre Tilfælde forsøger man at gøre noget, og her er i Virkeligheden en udmærket Anledning til at gøre et Forsøg. Jeg vil derfor gerne endnu en Gang henstille til den højtærede Minister, at Sagen tages op til fornyet Overvejelse. Det er rigtigt, hvad Ministeren siger, at ogsaa andre Erhverv har Vanskeligheder paa Grund af Valutaforholdene og andre økonomiske Forhold, men der er ikke noget Erhverv, der i den Grad som Fiskeriet er afhængigt af de øjeblikkelige Konjunkturforsøhold. Det er i den Grad afhængigt deraf, at det ligger fuldstændigt lammert, og hvis der ikke gøres noget bliver Fiskekutterne solgt og gaar til Udlandet, og Fiskerne maa saa gaa over i andre Erhverv. De kan jo ikke blive ved at ligge stille, og de kan heller ikke udelukkende leve paa de Understøttelser, vi her bevilger, saa hvis vi vil opretholde Fiskeriet her i Landet, forekommer det mig nødvendigt, at der nu gøres noget for at hjælpe det. En af de Ting, der kunde gøres, var dog, synes jeg, et Forsøg med Nedsættelse i Fragterne. Den højtærede Minister gav altsaa ikke noget Løfte om, at der skulde blive udrettet mere i Forhandlingerne med Tyskland i alt Fald ikke i Øjeblikket, men jeg vil dog gerne henstille, om den højtærede Minister ikke ved Lejlighed, naar der er Tale om Varer, der skal udføres fra Tyskland til Danmark, kunde slaa er lille Handel af med Tyskland om Eksport af Fisk derned. Saadanne Handler har tidligere være slaaede af imellem Regeringerne, og det kunde maaske gøres en Gang til. Jeg synes i alt Fald, det er meget lidet tilfredsstillende at komme ind paa den rene Negativitet. Den højtærede Minister henviste ganske vist til, at ogsaa andre Lande, f. Eks. Norge, har store Vanskelig-